

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Sa/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7021200189
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Raganová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7021200189.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu G. D., nar.: XX.XX.XXXX, bytom Afgánska islamská republika, štátna príslušnosť: Afgánska islamská republika, zastúpený advokátom JUDr. Radoslavom Soťákom, AK Michalovce, Námestie Slobody 7, proti žalovanému: Mobilná jednotka Policajného zboru Prešov, ul. Ľubochnianska 2, Ľubotice, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-PO5-64-031/2021-AV zo dňa 09.03.2021, takto

rozhodol:

- I. Konanie z a s t a v u j e.
- II. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Správnou žalobou zo dňa 19.03.2021, doručenu Krajskému súdu v Košiciach dňa 30.03.2021, sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-PO5-64-031/2021-AV zo dňa 09.03.2021 a prepustenia žalobcu zo zaistenia.
2. Na pojednávaní konanom dňa 09.04.2021 súd oznámil účastníkom konania obsah úradného záznamu spísaného dňa 07.04.2021 asistentkou senátu z telefonického rozhovoru so zamestnankyňou Útvaru policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce, ako aj obsah mailovej správy doručenej z Útvaru policajného zaistenia súdu dňa 09.04.2021, z ktorej je zrejmé, že žalobca bol dňa 09.04.2021 o 06.00 hod. prepustený z Útvaru policajného zaistenia Sečovce na základe Príkazu na prepustenie zaistenej osoby zo zariadenia a následne bol presunutý do pobytového tábora Rohovce.
3. Advokát žalobcu na pojednávaní po oznámení tejto skutočnosti zobrať žalobu v celom rozsahu späť a žiadal priznať náhradu trov konania, nakoľko žalovaný zavinil zastavenie konania. Uviedol, že k prehodnoteniu alternatívy došlo až po podaní žaloby. Poukázal aj na iné žalobné dôvody uvedené v žalobe, medzi ktorými je uvedené aj porušenie Dublinského nariadenia a taktiež poukázal aj na to, že neboli prehodnotené alternatívy zaistenia.
4. Zástupkyňa žalovaného na pojednávaní potvrdila pravdivosť informácie oznámenej súdu Útvarom policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce. Zároveň súdu uviedla, že táto alternatíva bola zvážená až po podaní žaloby avšak poukázala na to, že dňa 13.04.2021 mal byť realizovaný dublinský transfer do Rumunska, ktoré berie naspäť žiadateľov o azyl. Z dôvodu odsunu realizácie dublinského transferu až niekedy na mesiac máj, bola žalovanému daná možnosť zvážiť alternatívu presunu žalobcu spolu s ďalšími migrantmi do Pobytového zariadenia Rohovce, ktoré však nie je určené na tieto účely s tým, aby bol zároveň u nich vystavený Príkaz na prepustenie. O tejto možnosti sa žalovaný dozvedel dňa 07.04.2021 z Úradu hraničnej a cudzineckej polície.

5. Podľa § 63 prvá a druhá veta zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), žalobca môže do vydania rozhodnutia správneho súdu vziať žalobu späť, a to sčasti alebo celkom. Ak je žaloba vzatá späť celkom, správny súd konanie zastaví.

6. Podľa § 99 písm. a) SSP, správny súd konanie uznesením zastaví, ak žalobca vzal žalobu späť skôr, ako správny súd vo veci rozhodol.

7. Späťvzatie žaloby je vyjadrením dispozičného oprávnenia žalobcu, ktoré mu umožňuje disponovať s konaním a jeho predmetom. V prípade, že žalobca prejaví vôľu nepokračovať v konaní začatom z jeho podnetu formou procesného úkonu späťvzatia žaloby, súd konanie zastaví.

8. Nakoľko žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť, správny súd podľa § 99 písm. a) SSP konanie zastavil.

9. Podľa § 170 písmeno b) SSP žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak konanie bolo zastavené.

10. Podľa § 171 ods. 1 SSP, ak účastník konania procesne zaviniť odmietnutie žaloby alebo zastavenie konania, správny súd prizná trovy konania ostatným účastníkom konania.

11. Ak bola žaloba odmietnutá alebo bolo konanie zastavené platí všeobecná zásada, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Z tejto všeobecnej zásady existuje zákonná výnimka zakotvená v ustanovení § 171 SSP, a to ak účastník konania procesne zaviniť odmietnutie žaloby alebo zastavenie konania. Zásada zodpovednosti za zavinenie zakotvená v ustanovení § 171 SSP znamená, že trovy je povinný platiť ten z účastníkov konania, ktorý zaviniť, že vznikli. Zmyslom využitia tejto zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím správneho súdu tomu, kto ich vznik zaviniť. Pri zastavení konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady trov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov konania z procesného hľadiska zaviniť zastavenie konania. Kritérium procesného zavinenia je potrebné posudzovať z objektívneho hľadiska a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby bolo konanie zastavené. Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť a teda a nie procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke; v takom prípade nesie zodpovednosť na zastavení konania žalobca v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie účastníka, teda jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzátí návrhu. Nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného ale procesného práva, a preto otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu v zmysle vyššie uvedeného objektívneho hľadiska je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, a teda z hľadiska výsledku chovania žalovaného k požiadavkám žalobcu. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie (napr.: 7M Cdo 1/2014).

12. Podanou správnu žalobou z 19.03.2021 sa sťažovateľ domáhal zrušenia rozhodnutia o predĺžení jeho zaistenia (súd dáva do pozornosti že ide o tretie rozhodnutie o zaistení týkajúce sa jeho pobytu, avšak v poradí prvé z týchto troch proti ktorému bola podaná žaloba o preskúmanie) pre vytýkané pochybenia (namietané nesprávne právne posúdenie veci, nedostatočné zistenie skutkového stavu veci a na základe vykonaného dokazovania nesprávne skutkové zistenia aj čo do neskúmania podmienok v Rumunsku a zaobchádzania so žalobcom v prípade jeho prevozu do Rumunska, nedostatočné odôvodnené z pohľadu stanovenej dĺžky doby zaistenia, účelnosti a efektivity zaistenia sťažovateľa, čo do možných alternatív zaistenia vyvolávajúce jeho nepreskúmateľnosť) a následne nariadenia jeho prepustenia zo zaistenia.

13. Podľa § 221 ods. 1 SSP žalobca sa môže správnu žalobou domáhať zrušenia rozhodnutia o zaistení, o predĺžení zaistenia, o predĺžení lehoty zaistenia vydaného podľa osobitného predpisu alebo určenia takého rozhodnutia za nezákonné, ak bol žalobca zo zaistenia prepustený. Účelom správnej žaloby podľa § 221 ods. 1 SSP je teda preskúmanie zákonnosti rozhodnutia vo veciach zaistenia a dosiahnutie následného prepustenia zadržaného sťažovateľa. Správny súd konajúci o

správnej žalobe podľa § 221 ods. 1 SSP môže podľa povahy veci rozhodnúť štyrmi spôsobmi. Prvým je zrušenie preskúmaného rozhodnutia a nariadenie bezodkladného prepustenia sťažovateľa zo zaistenia. Druhým spôsobom rozhodnutia je priame nahradenie preskúmaného rozhodnutia rozhodnutím správneho súdu o uložení miernejšieho donucovacieho opatrenia. Tretím spôsobom je zrušenie preskúmaného rozhodnutia a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie bez nariadenia bezodkladného prepustenia. Štvrtým spôsobom je určenie nezákonnosti preskúmaného rozhodnutia, ak sťažovateľ bol po vykonanom zaistení ale ešte pred rozhodnutím správneho súdu zo zaistenia prepustený.

14. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 09.04.2021 z dôvodu, že sťažovateľ bol prepustený zo zaistenia po podaní žaloby a teda dôvod súdneho konania odpadol vzal žalobu späť a konanie žiadal zastaviť. Zároveň požiadal o priznanie náhrady s poukazom na to, že žalovaný procesne zaviniť zastavenie konania (bod 2 - 4 odôvodnenia tohto uznesenia).

15. V tomto prípade má súd za to, že nie sú splnené podmienky pre priznanie práva na náhradu trov konania žalobcovi podľa § 171 ods. 1 SSP na základe princípu procesného zavinenia na strane žalovaného.

16. Predovšetkým je potrebné pripomenúť, že podanou žalobou (ktorú neskôr zobral späť) sa sťažovateľ domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia pre tvrdenú nezákonnosť a po preukázaní dôvodnosti takéhoto záveru nariadenia prepustenia sťažovateľa zo zaistenia. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na vyššie zmienené štyri zákonom upravené (§ 230 SSP) varianty postupu správneho súdu pri rozhodovaní o žalobe podľa § 221 SSP, ktorý v zmysle § 206 ods. 3 SSP posudzuje správnu žalobu neformálne a nie je viazaný žalobnými bodmi z čoho možno usudzovať, že zákonodarcia kladie dôraz na preskúmanie rozhodnutí vo veciach zaistenia a len ich zrušenie z dôvodu zistenej nezákonnosti (resp. nahradenie vlastným rozhodnutím súdu o uložení miernejšieho donucovacieho opatrenia) je predpokladom súdom nariadeného prepustenia zo zaistenia s tým, že určenia, že takéto rozhodnutie je nezákonné sa možno domáhať aj po prepustení zo zaistenia (písm. d/ § 221 SSP). Rozhodnutie o zaistení sťažovateľa však žalovaným ani súdom v tomto prípade zrušené nebolo.

17. Aj keď možno predpokladať, že primárnym cieľom sťažovateľa v tomto konaní bolo dosiahnutie jeho prepustenia, podanou správnu žalobou podľa § 221 ods. 1 SSP sa domáhal zrušenia rozhodnutia o zaistení a následného prepustenia zo zaistenia. Preto nemožno súhlasiť s tvrdením právneho zástupcu sťažovateľa, že tým, že sťažovateľ bol prepustený z dôvodu, že jeho plánovaný návrat do Rumunska bol pre objektívne okolnosti odložený a z tohto dôvodu bol za účelom ďalšieho zotrvania do doby plánovaného návratu prevezený do pobytového tábora a bolo mu uložená povinnosť podľa ust. § 89 ods. 1 písmeno b) zákona o pobyte cudzincov hlásiť svoj pobyt odpadol dôvod konania, ktorého súčasťou však bol v zmysle žaloby aj nárok na zrušenie napadnutého rozhodnutia o zaistení, ktoré ani v rámci postupu žalovaného pri prepustení žalobcu a jeho prevoze do pobytového tábora nebolo žalovaným zrušené. Za daných okolností preto nemožno hovoriť o dosiahnutí účelu žaloby a teda procesnom úspechu žalobcu, za ktorý sám právny zástupca označil v žalobe zrušenie rozhodnutia o zaistení, resp. prepustenie sťažovateľa zo zaistenia, z dôvodu ktorého prepustenia vzal žalobu späť).

18. V nadväznosti na to poukazuje súd na rozhodovaciu prax kasačného súdu (rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Szak/15/2017; 1Szak/17/2017; 1Szak/18/2017; 1Szak/20/2017) v zmysle ktorej „Prepustením zo zaistenia sa v prípade správnej žaloby podľa § 221 ods. 1 SSP síce vyčerpá predmet žaloby v časti dožadujúcej sa prepustenia, ale nie v časti dožadujúcej sa preskúmania rozhodnutia z hľadiska jeho zákonnosti a jeho zrušenia.“

19. Z uvedených dôvodov dospel súd k záveru, že nie sú splnené podmienky pre rozhodnutie o trovách konania podľa ust. § 171 ods. 1 SSP, ale o trovách konania je potrebné rozhodnúť podľa § 170 písm. b) SSP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak konanie bolo zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná na Krajskom súde v Košiciach v lehote do 1 mesiaca od doručenia rozhodnutia. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že :

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.